BRUNCKO & STRAKA, advokáti s.r.o.
advokat@bruncko-straka.cz
IČ: 097 42 212
+420 735 881 874

Krajskému soudu v Ostravě

prostřednictvím

Okresního soudu v Ostravě

U Soudu 6187

708 00 Ostrava-Poruba

Brno, 20. 10. 2022.

Ke sp. zn. 71 T 64/2021

Obžalovaný: **Ing. Marek Gába, nar. 8. 7. 1977,**
trvale bytem Za Školou 2840/10, 700 30 Ostrava-Zábřeh,

právně zastoupen Mgr. Michaelem Strakou,
advokátem společnosti BRUNCKO & STRAKA, advokáti s.r.o.,
se sídlem Plotní 332/73, 602 00 Brno

v řízení vedeném pro podezření ze spáchání přečinu ublížení na zdraví dle § 146 odst. 1 trestního zákoníku

Doplnění odvolání obžalovaného proti rozsudku Okresního soudu v Ostravě ze dne 9. 6. 2022, č. j. 71 T 64/2021-800

Příloha: *1. sdělení OSPOD ze dne 6. 10. 2022 – kopie*

I.

Procesní stav

1. Dne 9. 6. 2022 vydal nadepsaný soud rozsudek č. j. 71 T 64/2021-800, kterým obžalovaného uznal vinným ze spáchání **přečinu ublížení na zdraví dle § 146 odst. 1** trestního zákoníku, kterého se měl dopustit tak, že dne 22. 9. 2017 v době kolem 16.00 hod. v Ostravě-Zábřehu, na ul. Za Školou č. 2840/10, ve společně obývaném bytě v obývacím pokoji, po předchozí slovní rozepři, týkající se nevěry, svou manželku, poškozenou Mgr. Jarmilu Gábovou, nar. 16. 3. 1979, fyzicky napadl tak, že v době, kdy na prsou oběma rukama držela notebook, obsahující údajně kompromitující skutečnosti, strčil oběma rukama do oblasti, kde držela notebook, takovou intenzitou, že upadla na záda na sedací soupravu, kde ji zalehl a snažil se jí ze sevření notebook vytrhnout, přičemž jí po dobu zhruba 30 sekund jednou rukou páčil pravou ruku a druhou rukou jí zakrýval ústa, jelikož volala o pomoc, načež poškozenou dále fyzicky napadl tak, že ji **nejméně dvěma údery pěstí pravé i levé ruky udeřil do levé i pravé lícní kosti obličeje**, a poté, co se z jeho sevření vymanila a notebook odhodila na zem, v důsledku čehož se poškodil, udeřil ji jedenkrát pěstí do obličeje do oblasti nosu, načež začala z nosu krvácet, čímž jí způsobil poranění, spočívající nejméně ve zhmoždění měkkých tkání obličeje, objektivně se projevující otokem nad levou tváří, stavem po krvácení z levé nosní dírky, **zhmožděním čelistního (temporomandibulárního) kloubu** dolní čelisti vlevo, krevním výronem kolem pravého oka, dále krevní výron vpravo v oblasti bicepsu a zápěstí, vlevo v oblasti lokte, která si vyžádala, v případě správné diagnózy a správné volby léčebného postupu, **dobu léčení v trvání nejméně jednoho týdne**. Za toto jednání soud prvního stupně uložil obžalovanému trest odnětí svobody v trvání 15 měsíců s podmíněným odkladem na zkušební dobu v trvání 2 let a 6 měsíců *(dále také jen „napadené rozhodnutí“).*
2. Napadené rozhodnutí bylo obhájci obžalovaného doručeno dne 4. 10. 2022.
3. Dne 10. 10. 2022 podal obžalovaný prostřednictvím svého obhájce proti napadenému rozhodnutí odvolání.
4. Své odvolání tímto obžalovaný doplňuje o konkrétní odvolací důvody. Své odvolání obžalovaný podává **proti všem výrokům napadeného rozhodnutí**.

II.

Stručné shrnutí odvolacích důvodů

5. Dle názoru obžalovaného trpí napadené rozhodnutí zásadními formálními i materiálními vadami, pro které je nutné jej zrušit.
6. Pokud jde o vady formální, nesplňuje napadené rozhodnutí zákonná kritéria kladená na výrok rozsudku. Výrok o vině obžalovaného totiž neobsahuje **ani zmínku o úmyslu obžalovaného, o nutnosti lékařského ošetření poškozené a o znesnadnění obvyklého způsobu života poškozené.** To vše je přitom součástí skutkové podstaty, z jejíhož naplnění je obžalovaný viněn, a musí tak být i součástí výroku o vině obžalovaného.

B&S JUDr. Bc. Stanislav Bruncko, Ph.D., advokát
Mgr. Michael Straka, advokát
Plotní 332/73, 602 00 Brno
WWW.BRUNCKO-STRAKA.CZ

7. Napadené rozhodnutí je navíc **nepřezkoumatelné**. Neobsahuje totiž pasáž, ze které by bylo možno vyčíst, jaké skutečnosti vzal soud prvního stupně za prokázané, o jaké důkazy svá zjištění opřel a jak na ně aplikoval právní normu. To se bohužel týká i naprosto stěžejních skutkových zjištění, jako objektivní nutnosti podstoupit lékařské ošetření, délky léčení, resp. omezení obvyklého způsobu života, poškozené, a stěžejních procesních postupů, jako např. důvodů pro nepřihlížení ke svědeckým výpovědím rodinných příslušníků obžalovaného.

8. Napadené rozhodnutí je dále **vnitřně rozporné**, neboť neobsahuje vysvětlení toho, jak je možné, že poškozená v jeden okamžik nemohla mluvit, v další okamžik mohla mluvit s policií i telefonovat známým, a v další okamžik dokonce nemohla ani chodit. Z výpovědí, ze kterých soud prvního stupně tyto skutečnosti zjistil, přitom napadený rozsudek beze zbytku vychází. Další nevyjasněný rozpor pak panuje v otázce data vyhotovení OPG snímku v digitální podobě, se kterým soud v napadeném rozhodnutí zachází jako se snímkem z 23. 10. 2017, ačkoliv ze spisu plyne, že z tohoto data být nemůže.

9. Odůvodnění napadeného rozhodnutí také neobsahuje vysvětlení, proč vydání prvostupňového rozhodnutí **trvalo tak nepřiměřeně dlouhou dobu**.

10. Obžalovaný navíc před vyhlášením napadeného rozhodnutí dokonce **nedostal prostor k přednesu posledního slova.**

11. Materiální vady napadeného rozhodnutí spočívají zejména v tom, že ačkoliv soud prvního stupně formálně provedl skutečně rozsáhlé dokazování, neprovedl dokazování dostatečné. Nelogicky totiž **kvalifikovaně nezjišťoval, zda je poškozená věrohodná**, ze zástupných důvodů **nevyslechl jediného očitého svědka** předmětného incidentu, tj. Ondřeje Gábu, nedostatečně a opět ze zástupných důvodů nepřihlédl k ústavnímu znaleckému posudku, který je součástí spisu a bez řádného odůvodnění neprovedl důkaz odborným vyjádřením, které zpochybňuje skutkovou verzi tvrzenou poškozenou. Na základě takto nedostatečně provedeného dokazování soud prvního stupně spoléhajíc se na neprozkoumanou věrohodnost poškozené a jejích rodinných příslušníků nepřekvapivě dospěl k nesprávným závěrům a uznal obžalovaného vinným.

12. Napadené rozhodnutí tak nenaplňuje ani elementární zákonné požadavky a porušuje hned několik ústavně zaručených práv obžalovaného a stěžejních zásad trestního procesu. Napadené rozhodnutí je proto potřeba zrušit a věc vrátit soudu prvního stupně k dalšímu řízení.

III.

Formální vady napadeného rozhodnutí

13. Dle § 120 odst. 3 trestního řádu *výrok, jímž se obžalovaný uznává vinným, nebo jímž se obžaloby zprošťuje, musí přesně označovat trestný čin, jehož se výrok týká, a to nejen zákonným pojmenováním a uvedením příslušného zákonného ustanovení, nýbrž i uvedením, zda jde o zločin nebo přečin, a místa, času a způsobu spáchání, popřípadě i uvedením jiných skutečností, jichž je třeba k tomu, aby skutek nemohl být zaměněn s jiným,*

B&S JUDr. Bc. Stanislav Bruncko, Ph.D., advokát
Mgr. Michael Straka, advokát
Plotní 332/73, 602 00 Brno
WWW.BRUNCKO-STRAKA.CZ

jakož i uvedením všech zákonných znaků *včetně těch, které odůvodňují určitou trestní sazbu.*

14. Dle § 125 odst. 1 trestního řádu soud v odůvodnění rozsudku *stručně vyloží, které skutečnosti vzal za prokázané a* ***o které důkazy svá skutková zjištění opřel*** *a jakými úvahami se řídil při hodnocení provedených důkazů,* ***zejména pokud si vzájemně odporují****. Z odůvodnění musí být patrno, jak se soud vypořádal s obhajobou,* ***proč nevyhověl návrhům na provedení dalších důkazů*** *a jakými právními úvahami se řídil, když posuzoval prokázané skutečnosti podle příslušných ustanovení zákona v otázce viny a trestu. Při odůvodnění uloženého trestu uvede jakými úvahami byl veden při ukládání trestu, jak posoudil povahu a závažnost trestného činu z hlediska významu konkrétního chráněného zájmu, který byl činem dotčen, způsobu provedení činu a jeho následků, okolností, za kterých byl čin spáchán, osoby pachatele, míry jeho zavinění a jeho pohnutky, záměru nebo cíle, jakož i polehčujících a přitěžujících okolností, doby, která uplynula od spáchání trestného činu, případné změny situace a* ***délky trestního řízení, trvalo-li nepřiměřeně dlouhou dobu****, při zvážení složitosti věci, postupu orgánů činných v trestním řízení, významu řízení pro pachatele a jeho chování, kterým přispěl k průtahům v řízení.*

15. Zákon tedy zejména dbá o to, aby meritorní rozsudky vysvětlovaly naplnění všech zákonných znaků skutkové podstaty, aby byly díky svému odůvodnění přezkoumatelné, aby nebyly vnitřně rozporné, a aby případné průtahy v řízení byly soudem řádně vysvětleny.

16. Ačkoliv jsou výše citovaná ustanovení součástí zákona bez podstatnějších změn již 61 let, jak je vidět níže, napadené rozhodnutí nenaplňuje stanovená kritéria ani jen z části.

III. 1. Vady výroku o vině obžalovaného

17. Výrokem o vině napadeného rozhodnutí byl obžalovaný uznán vinným ze spáchání přečinu ublížení na zdraví dle § 146 odst. 1 trestního zákoníku. Toho se dle zákona dopustí ten, *kdo jinému úmyslně ublíží na zdraví.*

18. Zákonnými znaky, o kterých se mluví v § 120 odst. 3 trestního řádu (viz výše), jsou objekt, objektivní stránka, subjekt a subjektivní stránka. Tyto všechny znaky tedy výrok napadeného rozhodnutí musí obsahovat. Výrok napadeného rozhodnutí však neobsahuje ani zmínku o objektivní stránce a ani zmínku o stránce subjektivní.

- ***Chybějící objektivní stránka***

19. *„Objektivní stránka spočívá ve způsobení ublížení na zdraví, což je zákonné označení pro takový stav záležející v poruše nebo jiném onemocnění, který porušením normálních tělesných nebo duševních funkcí* ***znesnadňuje, nikoli jen po krátkou dobu, obvyklý způsob života poškozeného, a který vyžaduje lékařské ošetření*** *(§ 122 odst. 1)“ (ŠČERBA, Filip. § 146 [Ublížení na zdraví]. In: ŠČERBA, Filip a kol. Trestní zákoník. 1. vydání (1. aktualizace). Praha: C. H. Beck, 2021, marg. č. 2.).*

B&S JUDr. Bc. Stanislav Bruncko, Ph.D., advokát
Mgr. Michael Straka, advokát
Plotní 332/73, 602 00 Brno
WWW.BRUNCKO-STRAKA.CZ

20. Součástí objektivní stránky je tedy i ublížení na zdraví. To má však také své parametry, neboť musí jednak vyvolat nutnost lékařského ošetření a jednak musí znesnadňovat obvyklý způsob života po judikatorně dovozenou dobu alespoň 7 dnů. Jako součást zákonných znaků tedy musí být ve výroku odsuzujícího rozsudku uvedeno i ublížení na zdraví včetně nutnosti podstoupit lékařské ošetření a doby znesnadnění obvyklého způsobu života.

21. Obdobný názor k výše uvedenému ostatně zaujal i Nejvyšší soud, když v rozsudku ze dne 17. 10. 2002, sp. zn. 5 Tdo 775/2002 uvedl, že **pokud ze skutkové věty odsuzujícího rozsudku neplyne, že poškozenému byla způsobena újma na zdraví takové intenzity a rozsahu, který zákon vyžaduje, jde o dovolací důvod.**

22. Napadené rozhodnutí však ve výroku o vině uvádí pouze výčet údajně způsobených zranění poškozené s tím, že ta si v případě správné diagnózy vyžádala ***„dobu léčení v trvání nejméně jednoho týdne“***. Skutková věta tedy neobsahuje nic o tom, že by si stav poškozené skutečně objektivně vyžádal lékařské ošetření, tj. nikoliv pouze to, že lékařské ošetření ze svého popudu vyhledala *(viz níže)*. Neobsahuje ani to, po jakou dobu byl údajně znesnadněn obvyklý způsob života poškozené. **Doba léčení je totiž úplně jiná kategorie, kterou ostatně zákon v definici ublížení na zdraví ani neuvádí**. Doba znesnadnění života poškozeného totiž nemusí nutně jít ruku v ruce s dobou léčení. V některých případech může doba znesnadnění života poškozeného podstatně přesáhnout dobu jeho léčení, např. v případě dlouhodobých nebo doživotních následků v podobě ochrnutí končetin, v jiných případech může být naopak doba léčení delší než skutečně znesnadnění obvyklého života poškozeného. Obdobně tomu ostatně je i u porovnání doby znesnadnění obvyklého života poškozeného a délky jeho pracovní neschopnosti. Proto zákon jako objektivní kritérium zvolil právě dobu skutečného znesnadnění obvyklého života poškozeného, které nejlépe odráží objektivní i subjektivní zásah do života poškozeného způsobený jednáním pachatele. **Doba léčení však tímto zákonným znakem není.**

23. To, že napadené rozhodnutí ve výroku o vině obžalovaného *(stejně jako nikde jinde, viz níže)*, neobsahuje zmínku o době znesnadnění obvyklého života poškozené, ačkoliv toto je znakem skutkové podstaty přečinu ublížení na zdraví, je vážnou vadou rozsudku. Tuto vadu přitom nelze zhojit uvedením doby léčení poškozené, neboť ta znakem skutkové podstaty rozhodně není.

24. Napadené rozhodnutí je tedy třeba zrušit.

- ***Chybějící subjektivní stránka***

25. Obdobně tomu je i v případě subjektivní stránky skutkové podstaty přečinu ublížení na zdraví *(kdo jinému **úmyslně ublíží** na zdraví, viz výše)*. Skutková věta výroku o vině obžalovaného tedy musí obsahovat i úmysl obžalovaného, neboť i ten je v tomto případě dokonce výslovným znakem skutkové podstaty.

26. Ústavní soud k danému ve svém nálezu ze dne 17. 10. 2007, sp. zn. IV ÚS 434/07, uvedl, že *„nerespektování ustanovení § 120 odst. 3 trestního řádu spočívající v absenci jakéhokoliv údaje vyjadřujícího ve skutkové větě rozsudečného výroku subjektivní stránku úmyslného*

B&S JUDr. Bc. Stanislav Bruncko, Ph.D., advokát
Mgr. Michael Straka, advokát
Plotní 332/73, 602 00 Brno
WWW.BRUNCKO-STRAKA.CZ

trestného činu, na jehož vinu bylo soudem uznáno, ***nelze nahradit ani právní větou rozsudečného výroku, ani odůvodněním rozsudku.*** *Opačný postup soudu nerespektující čl. 2 odst. 3 Ústavy České republiky a čl. 2 odst. 2 Listiny porušil právo stěžovatele na spravedlivý proces vyplývající z čl. 36 odst. 1 Listiny a čl. 6 odst. 1 Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod.*" Ústavní soud tedy v nálezu, který je obecně závazný, tj. i pro Okresní soud v Ostravě, stanovil, že subjektivní stránka trestného činu musí být vyjádřena ve skutkové větě výroku o vině, přičemž ji nelze obloukem dovozovat ze znění samotného výroku ani z odůvodnění rozhodnutí. Porušení tohoto zákonného kritéria je přitom porušením základních práv obžalovaného a důvodem pro zrušení takového vadného rozhodnutí.

27. Vzhledem k naprosté absenci jakékoliv zmínky o úmyslu obžalovaného ve výroku napadeného rozhodnutí o vině tedy nelze než i v tomto případě napadené rozhodnutí zrušit.

III. 2. Nepřezkoumatelnost napadeného rozhodnutí

28. Stejně tak napadené rozhodnutí nenaplňuje zákonná kritéria týkající se přezkoumatelnosti jeho odůvodnění.

29. Je pravdou, že se na první pohled může zdát, že odůvodnění napadeného rozhodnutí je velmi podrobné a tím pádem i dostatečně přezkoumatelné. Přece jen jde o 63 poměrně hustě popsaných stran. Při podrobnějším čtení však nelze než dojít k závěru, že odůvodnění nemá s přezkoumatelností nic společného.

30. Drtivou většinu hustě popsaného textu totiž zabírá rekapitulace výpovědí účastníků řízení, svědků a znalců, a obsahů jednotlivých listinných důkazů. Tato rekapitulace se dokonce objevuje i od strany 45 napadeného rozhodnutí, tedy v pasáži, která se dle její úvodní části tváří, že jde o ono vyvození jednotlivých skutečností z provedených důkazů, o úvahy soudu a o aplikaci právní normy. Ve stěžejních otázkách důležitých pro naplnění skutkové podstaty žalovaného přečinu však přezkoumatelné odůvodnění vyvozených rozhodných skutečností, úvah soudu o procesním postupu a aplikaci právní normy zcela chybí. *„Obdobně nesprávné je zdlouhavé opisování obsahu jednotlivých důkazů (zejména výpovědí obžalovaného a svědků), aniž by bylo jasně a stručně uvedeno, která část skutku nebo okolnost významná pro rozhodnutí je provedeným důkazem zjištěná a prokázaná. Při odůvodňování, jakými úvahami se soud řídil,* ***musí být odlišeno, co bylo vůbec zjištěno z provedeného důkazu a co z těchto informací je relevantní pro skutková zjištění***" (GŘIVNA, Tomáš. § 125 [Odůvodnění rozsudku a poučení v rozsudku]. In: ŠÁMAL, Pavel a kol. Trestní řád. 7. vydání. Praha: C. H. Beck, 2013, s. 1693.).

- ***Nepřezkoumatelnost závěru o potřebě lékařského ošetření***

31. Soud prvního stupně tak ani v odůvodnění neozřejmil, z jakých důkazů vlastně vyvodil závěr o tom, že u poškozené byla vyvolána objektivní potřeba navštívit lékaře, tedy **že si její stav vyžádal lékařské ošetření**. To je přitom součástí objektivní stránky skutkové podstaty přečinu ublížení na zdraví *(viz výše).* Soud tedy v odsuzujícím rozsudku musí

B&S JUDr. Bc. Stanislav Bruncko, Ph.D., advokát
Mgr. Michael Straka, advokát
Plotní 332/73, 602 00 Brno
WWW.BRUNCKO-STRAKA.CZ

vyložit, že újma na zdraví poškozené byla takového charakteru, že si lékařské ošetření vysloveně vyžádala. Je přitom lhostejné, zda poškozená lékaře navštívila či ne. Újma na zdraví ve smyslu trestního zákoníku totiž může být způsobena i v případě, kdy poškozený sice lékařské ošetření nepodstoupil, ale objektivně si to jeho stav vyžadoval. Stejně tak tedy újma na zdraví nemohla být způsobena, pokud poškozený sice lékařské ošetření podstoupil, ale to objektivně nebylo třeba.

32. Možná i díky od počátku nesprávně stanovené diagnóze zlomeniny čelistního kloubu poškozené a na to navazující poněkud předimenzované léčbě se však soud prvního stupně otázkou toho, zda vůbec bylo lékařské ošetření poškozené potřeba, nezabýval. Ovšem ani poté, co bylo bez důvodných pochybností znalecky prokázáno, že ke zlomenině čelistního kloubu poškozené nedošlo, tuto zásadní otázku soud neotevřel a v rámci svých úvah tedy ani nezodpověděl.

33. V tomto ohledu je třeba se oprostit od léčebného postupu, který byl v případě poškozené nesprávně zvolen. Ten totiž měl za cíl léčit zlomeninu, ke které však nikdy nedošlo. Otázkou tedy stále zůstává, zda zhmoždění čelistního kloubu, které znalci u poškozené předpokládají, si lékařské ošetření objektivně vyžádalo nebo ne. Žádný ze znalců totiž **neřekl, o jak intenzivní zhmoždění se mělo jednat, a zda si obecně zhmoždění čelistního kloubu vyžaduje ošetření, či nikoliv**. Ve znaleckém posudku MUDr. Duchaňové, který podepsal doc. Šmucler, je totiž krom jiného uvedeno, že zhmoždění čelistního kloubu je *„na hranici zcela lehkého až lehkého zranění“,* které pacienta omezí zpravidla na několik dnů až 1–2 týdny *(viz znalecký posudek MUDr. Duchaňové, který je součástí spisu, str. 76).* Není tedy zřejmé, zda takové zcela lehké až lehké zranění, pokud samozřejmě není komplikované, **vůbec vyžaduje lékařské ošetření nebo zda postačí, když pacient např. dodržuje klid** a čelist několik dnů šetří. Rozhodně totiž bez dalšího nelze předpokládat, že předimenzovaná léčba Ivyho kličkami, jakkoliv jejich aplikace při zlomenině čelistního kloubu není zcela vyloučena, nebo nákusné dlahy (pevná IMF) se používají v každém případě zhmoždění čelistního kloubu.

34. Soud prvního stupně v tomto směru vůbec nevedl dokazování, a přesto obžalovaného odsoudil pro přečin ublížení na zdraví. Musel tedy přeci posuzovat otázku toho, zda bylo lékařské ošetření poškozené jakožto zákonný znak potřeba či nikoliv. V napadeném rozhodnutí však není jediná zmínka o tom, že by tato skutečnost plynula z provedeného dokazování ani že by ji soud prvního stupně vyvodil jinak. I v tomto ohledu je tedy napadené rozhodnutí nepřezkoumatelné.

Důkaz: *- znalecký posudek MUDr. Duchaňové, který je součástí spisu*

- ***Nepřezkoumatelnost závěru o délce omezení v obvyklém způsobu života poškozené***

35. Jak je uvedeno výše, jedním ze zákonných znaků skutkové podstaty přečinu ublížení na zdraví je délka omezení v obvyklém způsobu života poškozeného *(viz výše).* Ta je otázkou skutkovou, nikoliv právní. Jde tedy o skutečnost, která se musí nejen promítnout do

B&S JUDr. Bc. Stanislav Bruncko, Ph.D., advokát
Mgr. Michael Straka, advokát
Plotní 332/73, 602 00 Brno
WWW.BRUNCKO-STRAKA.CZ

skutkové věty rozsudečného výroku, ale musí být také prokázána bez důvodných pochybností. Tak tomu však v nadepsané věci nebylo a zřejmě ani být nemohlo.

36. Jistě není třeba prokazovat, že ustálená judikatura považuje za nikoliv krátkou dobu omezení v obvyklém způsobu života dobu nejméně 7 kalendářních dní. Aby tedy obžalovaný svým údajným jednáním naplnil předmětnou skutkovou podstatu, musela by být poškozená objektivně omezena v obvyklém způsobu života po dobu nejméně 7 dnů, a to v důsledku jednání obžalovaného.

37. Dokazování však žádné takové závěry nepřineslo. Znalkyně MUDr. Duchaňová ve svém posudku, který podepsal i doc. Šmucler, uvedla, že jde o *„zranění na hranici zcela lehkého až lehkého zranění, pouze s teoreticky předpokládanou dobou omezení – znesnadnění obvyklého způsobu života při jiném způsobu léčení* ***od několika dnů po přibližně 1-2 týdny****" (viz znalecký posudek MUDr. Duchaňové, který je součástí spisu, str. 76).* Dále uvedla, že *„****nelze předjímat ani v případě, kdyby nebyla provedena fixace pomocí kliček, zda by se jednalo o méně než 7 dní či více jak 7 dní*** *..." (tamtéž, str. 77).* Jak znalkyně MUDr. Duchaňová, tak znalec doc. Šmucler se pak v obdobném duchu vyjádřili během svých výslechů u hlavního líčení. Doc. Šmucler při své výpovědi také uvedl, že *„je to poměrně běžné zranění, stačí neopatrný od psa, od dítěte, to je časté, tak ten zánět* ***typicky trvá tři dny, řekněme maximum toho zánětu, pak začne odeznívat, čili doba kdy se s tím lidi opravdu potřebují léčit, je, řekněme jakoby týden****" (viz protokol o hlavním líčení ze dne 28. 3. 2022, který je součástí spisu).*

38. Ze znaleckých podkladů, které soud opatřil, tedy vyplývá, že omezení v obvyklém způsobu života poškozené, pokud skutečně utrpěla zranění čelistního kloubu, trvalo **možná týden, možná dva, ale také možná 3 dny nebo zkrátka méně než 7 dní**. Ani znalci, vědomi si přitom obsahu lékařské dokumentace poškozené a délky její pracovní neschopnosti, si netroufli předjímat, zda omezení poškozené trvalo po dobu kratší či delší než 7 dnů.

39. Specifikem nadepsaného řízení je totiž léčebný postup, který byl v případě poškozené zvolen. Ten odpovídal nesprávně stanovené primární diagnóze zlomeniny čelistního kloubu. Fixace čelisti poškozené, která dle znalců nebyla vůbec potřeba a měla léčit neexistující zlomeninu, tedy způsobila poškozené poměrně značná omezení po relativně dlouhou dobu. Tato fixace a domnělá zlomenina čelistního kloubu způsobily, že **neexistují žádné informace o případném zhmoždění čelistního kloubu poškozené**, protože toto údajné zhmoždění zkrátka nikým nebylo diagnostikováno, sledováno a léčeno. Nevíme tedy, jak závažné či banální údajné zhmoždění bylo, jak bylo bolestivé a jak poškozenou omezovalo. Poškozené totiž byly záhy nasazeny Ivyho kličky, které znemožňovaly pohyb její čelisti, tedy i sledování stavu případné kontuze, a s jejich navázáním souvisela následná rehabilitace. Není tedy možné zjistit, jak dlouho by poškozená byla omezena na obvyklém způsobu života, nebyly-li by jí nesprávně navázány Ivyho kličky. Nesprávný lékařský postup však nelze přičítat k tíži obžalovaného, i kdyby snad skutečně vůči poškozené jednal způsobem, který je mu kladen za vinu.

40. Jinými slovy existují důvodné pochybnosti o tom, jak dlouho měla být poškozená údajně omezena na obvyklém způsobu života nepočítaje v to omezení související s fixací její čelisti. **Není totiž zřejmé, zda tato doba přesáhla či nepřesáhla 7 kalendářních dní**.

B&S JUDr. Bc. Stanislav Bruncko, Ph.D., advokát
Mgr. Michael Straka, advokát
Plotní 332/73, 602 00 Brno
WWW.BRUNCKO-STRAKA.CZ

Za takové situace nelze než konstatovat, že existují důvodné pochybnosti o existenci skutečnosti rozhodné pro naplnění znaků předmětné skutkové podstaty. Je tak nutné přísně aplikovat zásadu *in dubio pro reo*, tedy k této skutečnosti přistupovat ve prospěch obžalovaného. V tomto případě tedy tak, jako by omezení v obvyklém způsobu života poškozené nepřesáhlo donu 7 kalendářních dní.

41. I přes popsanou důkazní situaci, která je ostatně zachycena i v odůvodnění napadeného rozhodnutí, a přes zmíněnou trestněprávní zásadu, soud prvního stupně zjevně usoudil, že omezení obvyklého života poškozené trvalo po dobu přesahující 7 kalendářních dnů. Nijak to však nevysvětlil ani ve výroku napadeného rozhodnutí *(viz výše)* a už vůbec ne v jeho odůvodnění.

42. Napadené rozhodnutí je proto nepřezkoumatelné, a to i ohledně skutečnosti rozhodné pro posouzení naplnění skutkové podstaty předmětného přečinu. Je proto třeba jej zrušit.

Důkazy: *- znalecký posudek MUDr. Duchaňové, který je součástí spisu*

- protokol o hlavním líčení ze dne 28. 3. 2022, který je součástí spisu

- ***Nepřezkoumatelné důvody pro nepřihlížení ke svědeckým výpovědím příbuzných obžalovaného***

43. Požadavek na přezkoumatelnost rozhodnutí se zcela nepochybně týká jak skutkových zjištění soudu, tak jeho procesního postupu. Proto ostatně soud dle zákona musí v odůvodnění rozsudku vyložit, jakými úvahami se při hodnocení důkazů řídil.

44. Jak sám soud v napadeném rozhodnutí správně uvedl, existují zde tři skupiny svědků. Svědci v podobě příbuzných obžalovaného, svědci v podobě příbuzných poškozené a svědci bez poměru k věci a k účastníkům, tj. znalci, lékaři, policisté apod.

45. Je celkem nepřekvapivé, že výpovědi příbuzných ze strany obžalovaného a příbuzných ze strany poškozené se do značné míry rozcházejí. Úkolem soudu prvního stupně potom je zvážit, které z výpovědí bude považovat za směrodatné a poskytnout v rámci odůvodnění rozhodnutí **logické a přezkoumatelné vysvětlení svého postupu**. To se však v rámci napadeného rozhodnutí zdaleka nestalo.

46. Zatímco soud prvního stupně z obsahu výpovědí příbuzných a známých poškozené, tj. svědků Kupkové, Slámové, Huvara, a Nadažiho, prakticky doslova vycházel, z výpovědí příbuzných obžalovaného ani trochu. O výpovědích Mgr. Filipa Gáby, bratra obžalovaného, a Josefa Gáby, otce obžalovaného, totiž soud prohlásil, že *„z hlediska důkazní situace soud hodnotí výpověď těchto svědků jako účelovou, ve snaze dosílit vyvinění obžalovaného“ (viz str. 46 odst. 40 napadeného rozhodnutí).*

47. Soud však v rámci napadeného rozhodnutí **vůbec nevysvětlil, z čeho usoudil, že výpovědi otce a bratra obžalovaného jsou účelové**. Neprovedl totiž žádné srovnání těchto výpovědí s objektivně zjištěnými skutečnostmi, nezkoumal blíže věrohodnost těchto svědků, jejich motivaci lhát ani nesrovnal výpovědi těchto svědků se skupinou výpovědí osob, které nemají poměr k věci a k účastníkům. Soud prvního stupně tedy

B&S JUDr. Bc. Stanislav Bruncko, Ph.D., advokát
Mgr. Michael Straka, advokát
Plotní 332/73, 602 00 Brno
WWW.BRUNCKO-STRAKA.CZ

nevysvětlil, proč podle něj mají příbuzní obžalovaného účelově lhát, aby jej vyvinili, zatímco příbuzní a známí poškozené lhát, aby zlepšili postavení poškozené nebo přitížili obžalovanému, nemají.

48. Obžalovaný si je samozřejmě dobře vědom zásady volného hodnocení důkazů. Ta však nemůže být interpretována tak, že soud provádí důkazy, interpretuje je a hodnotí jejich věrohodnost, aniž by to jakkoliv vysvětlil. **To není volné hodnocení důkazů, ale libovůle,** která v soudním rozhodování demokratického právního státu nemá místo.

49. Tím, že tedy soud prvního stupně bez vysvětlení nepřihlížel k výpovědím otce a bratra obžalovaného a prohlásil je za účelové, zatížil napadené rozhodnutí vadou spočívající v nepřezkoumatelnosti jeho procesního postupu. Tato vada je přitom v daném případě tak zásadní, že zasahuje až do roviny ústavně zaručených práv obžalovaného, a to do práva na spravedlivý proces a do práva na obhajobu.

50. Napadené rozhodnutí je proto potřeba zrušit.

III. 3. Vnitřní rozpornost napadeného rozhodnutí

51. Napadené rozhodnutí je dále vnitřně rozporné, a to v jeho zjištěních ohledně schopnosti poškozené mluvit bezprostředně po incidentu a v jeho zjištěních ohledně data vyhotovení OPG snímku v digitální podobě poškozené a v závěrech z těchto skutečností vyvozených.

- ***Zjištění ohledně schopnosti poškozené mluvit***

52. Když už jsme u těch výpovědí svědků, je třeba upozornit na podstatný rozpor, který se v nich objevuje, a který napadené rozhodnutí nekriticky přejalo a nijak neodstranilo.

53. Jde o schopnost poškozené mluvit poté, co jí měl obžalovaný ublížit. Omezená mluva je totiž dle znalců jedním z objektivních příznaků, na základě kterých je možné usuzovat na kontuzi čelistního kloubu. Níže obžalovaný záměrně použije přímo citace nebo parafráze napadeného rozsudku, aby upozornil na ty rozpory, které soud prvního stupně do rozhodnutí přímo převzal.

54. Poškozená uvedla, že ještě před odchodem z bytu **po samotném incidentu zavolala svědkyni Kupkové, svědku Huvarovi a následně na jeho popud do Bílého kruhu bezpečí**. Těm všem popsala svoji situaci a to, jak ji obžalovaný údajně napadl. Teprve poté si v zrcadle měla všimnout, že nedokázala otevřít pusu a cítila pohnutou čelist.

55. Svědkyně Kupková uvedla, že po incidentu poškozená „***nemohla mluvit tak, aby to bylo zřetelné***“. Následně ji po budově nemocnice vozila na invalidním vozíku, protože poškozená nemohla chodit.

56. Svědek Nadaži v hlavním líčení uvedl, že když poškozená se svou sestrou nastupovala do jeho auta, **nemohla mluvit. To prý dovodil z toho, že se jej poškozená snažila pozdravit**, ale nešlo jí to.

B&S JUDr. Bc. Stanislav Bruncko, Ph.D., advokát
Mgr. Michael Straka, advokát
Plotní 332/73, 602 00 Brno
WWW.BRUNCKO-STRAKA.CZ

57. Dle výpovědí celé této skupiny svědků však po nasednutí do svědkova auta poškozená zjistila, že **nemá doklady, tak se vracela zpět do bytu**. Tam už byl obžalovaný, jeho syn Ondřej, jeho otec, jeho bratr a dva zasahující policisté. Svědek Mučka, jeden ze zasahujících policistů, při hlavním líčení uvedl, že se s poškozenou po jejím příchodu zpět do bytu normálně bavil. Z úředního záznamu o podání vysvětlení svědka Mučky, který byl při hlavním líčení se souhlasem stran přečten, plyne, že poškozená s ním „***komunikovala normálně, a že neměl pocit, že by se jí špatně hovořilo***" *(viz úřední záznam o podání vysvětlení svědka Mučky, který je součástí spisu)*. Sama poškozená při svém výslechu ostatně uvedla, že policistům v bytě celou věc popsala.

58. Svědek Huvar u hlavního líčení uvedl, že mu poškozená během hovoru, který sama zmiňovala, sdělila, že jí **obžalovaný způsobil zlomeninu čelisti**, a prosila jej o kontakty na instituce pomáhající obětem trestných činů.

59. V těchto zjištěních, která soud prvního stupně sám učinil a cituje je v odůvodnění napadeného rozhodnutí, je však mnoho dosud nevyjasněných rozporů.

60. Když tyto rozpory soud prvního stupně neodstranil, situace je následující. Poškozená utrpěla zranění. **Ještě ale mohla mluvit, takže zavolala sestře**, svědku Huvarovi a na Bílý kruh bezpečí a všem popsala celou situaci, přestože měla čelist nakřivo a nemohla otevřít pusu. Následně pro ni přijel svědek Nadaži ve svém voze. **To už ale mluvit nemohla**, takže mu nebyla schopna odpovědět na pozdrav. Dle její sestry nebyla schopna mluvit „*tak, aby to bylo zřetelné*". Když ale zjistila, že nemá doklady a vrátila se pro ně zpět do bytu, **opět normálně, a dokonce bez známek nepohodlí byla schopná mluvit** se zasahujícími policisty. Následně sice byla schopná mluvit s MUDr. Kovalovou, která ji vyšetřovala, ale **už zase nebyla schopná chodit**, a to z blíže nezjištěných důvodů. Pořád ale není jasné, **kdy vlastně proběhl hovor mezi ní a svědkem Huvarem** a následně Bílým kruhem bezpečí. Svědek Huvar totiž uvedl, že mu poškozená sdělila, že jí obžalovaný zlomil čelist. To je ovšem diagnóza, kterou stanovila až MUDr. Kovalová při vyšetření poškozené v nemocnici, nikoliv poškozená ve svém bytě před tím, než na toto vyšetření jela. Je tedy zvláštní, že pokud svědku Huvarovi volala před pobytem v nemocnici, znala svou diagnózu ještě před vyšetřením.

61. Tyto rozpory přitom zdaleka nejsou nikterak banální. Schopnost poškozené mluvit totiž může ovlivňovat náhled na její **případnou kontuzi čelistního kloubu a s tím spojené omezení v jejím obvyklém způsobu života** *(viz výše)*. Skutečnosti, které v tomto ohledu uvádí ona a její příbuzní a známí také mohou mít vliv na **posuzování jejich věrohodnosti** a jejich motivace případně přehánět potíže, s nimiž se poškozená měla údajně potýkat a na posuzování věrohodnosti samotné poškozené *(viz níže)*. Považme to, že v jeden moment poškozená mluví telefonicky s několika osobami, v druhý nemůže odpovědět na pozdrav, protože nemůže mluvit, v další se baví s policisty, aniž by ti něco poznali, a v nemocnici už nemůže ani chodit. To jsou rozpory, které nevyvolávají zrovna důvěru ve správnost závěrů napadeného rozhodnutí.

Důkaz: *- úřední záznam o podání vysvětlení svědka Mučky, který je součástí spisu*

B&S JUDr. Bc. Stanislav Bruncko, Ph.D., advokát
Mgr. Michael Straka, advokát
Plotní 332/73, 602 00 Brno
WWW.BRUNCKO-STRAKA.CZ

- ***Rozpory ohledně data vyhotovení OPG snímku v digitální podobě***

62. Součástí spisu je také OPG snímek v digitální podobě poškozené, který vyvolal poněkud zmatky v tom, ze kterého data vlastně pochází. Znalecký posudek Lékařské fakulty Univerzity Palackého v Olomouci ze dne 20. 11. 2018 (dále také jen jako „ústavní znalecký posudek") totiž ve svém původním znění pracoval s tím, že předmětný OPG snímek v digitální podobě pochází ze dne 23. 9. 2017. Ve svém doplnění však znalecký ústav opravil datum pořízení OPG snímku v digitální podobě na 23. 10. 2017 *(viz ústavní znalecký posudek a jeho doplnění, které jsou součástí spisu)*.

63. Důležitost této skutečnosti přiřadil z větší míry paradoxně právě nalézací soud. Ten totiž mj. na základě údajně nesprávně uvedeného data pořízení OPG snímku v digitální podobě poškozené přistupoval k ústavnímu znaleckému posudku pouze jako k listinnému důkazu. Měl přitom za to, že správné datum pořízení OPG snímku v digitální podobě je 23. 10. 2017, nikoliv 23. 9. 2017.

64. Součástí spisu je však i vyúčtování zdravotní péče VZP ze dne 23. 8. 2018, ve kterém o žádném OPG snímku z října roku 2017 není u poškozené ani zmínka *(viz vyúčtování zdravotní péče ze dne 23. 8. 2017, které je součástí spisu)*. Z pohledu pojišťovny tedy OPG snímek v říjnu roku 2018 vyhotoven nebyl.

65. Soud prvního stupně tedy na základě provedeného dokazování dospěl k závěru, že OPG snímek v digitální podobě poškozené byl vyhotoven dne 23. 10. 2017, ačkoliv vyúčtování zdravotní péče VZP hovoří o opaku. Na základě takového rozporného a dosud nevyjasněného zjištění nalézací soud fakticky nepřihlížel k ústavnímu znaleckému posudku. Nevysvětlil přitom, jak je možné, že OPG snímek v digitální podobě byl vyhotoven dne 23. 10. 2017, ale zdravotní pojišťovna tento úkon ve svých záznamech o poškozené nevede. V konečném důsledku tedy nevysvětlil rozporný důvod, který sehrál jednu z hlavních rolí v procesním postupu vůči ústavnímu znaleckému posudku.

66. Tím, že soud prvního stupně neodstranil tyto rozpory a nekriticky je přejal do napadeného rozhodnutí, zatížil napadené rozhodnutí vadou. To je totiž vnitřně rozporné a tím nelogické a nesrozumitelné. Je tedy třeba jej zrušit.

Důkazy: *- ústavní znalecký posudek a jeho doplnění, které jsou součástí spisu*

- vyúčtování zdravotní péče ze dne 23. 8. 2017, které je součástí spisu

III. 4. Absence zdůvodnění délky řízení

67. Jak je uvedeno výše, soud má dle zákona povinnost v odůvodnění meritorního rozhodnutí vysvětlit, proč došlo k nadměrným průtahům, pokud se tak stalo.

68. Od podání obžaloby do vyhlášení rozhodnutí uběhlo v nadepsaném řízení **4 roky a 7 dní**, tj. 1.468 dnů. Průměrná délka trestního řízení byla přitom podle údajů Ministerstva spravedlnosti v loňském roce **201 dnů u okresních soudů**. Do tohoto průměru jsou

B&S JUDr. Bc. Stanislav Bruncko, Ph.D., advokát
Mgr. Michael Straka, advokát
Plotní 332/73, 602 00 Brno
WWW.BRUNCKO-STRAKA.CZ

započítány nejen přečiny, ale také zločiny včetně některých poměrně sofistikovaných podvodů přesahujících do daňového práva.

69. V nadepsaném řízení však o nic takového nešlo. Přesto se soud prvního stupně k vyhlášení meritorního rozhodnutí dostal po více než sedmkrát delším čase, než je průměr. Jenom vypracování písemného vyhotovení rozsudku pak soudu trvalo bezmála 4 měsíce (!).

70. I přes tato vysloveně otřesná data nemající nic společného se zásadou rychlosti a s efektivitou trestního řízení soud prvního stupně nenapsal v napadeném rozhodnutí ani řádku o tom, co mu tak dlouho trvalo. Nevysvětlil tedy, co bylo tak problematické, že bylo třeba držet obžalovaného v ještě 5 let po údajném spáchání skutku v nejistotě o tom, zda bude či nebude odsouzen. Soud tak porušil zákon, který mu tuto vysvětlovací povinnost ukládá.

III. 5. Neudělení posledního slova obžalovanému

71. Obžalovaný před vyhlášením napadeného rozhodnutí nedostal prostor k přednesu posledního slova. Strany sice byly vyzvány k přednesu závěrečných řečí, o posledním slovu však nepadlo nic. To ostatně plyne i z protokolu z hlavního líčení, na kterým bylo napadené rozhodnutí vyhlášeno *(viz protokol o hlavním líčení ze dne 9. 6. 2022, který je součástí spisu).* Poslední slovo však není žádnou formalitou, kterou by bylo možné jen tak libovolně přeskočit.

72. *„Obžalovaný má právo na poslední slovo vždy bezprostředně předtím, než senát odejde k závěrečné poradě. Slovo se mu udělí i v případě, že předtím nevyužil práva na závěrečnou řeč nebo za něj přednesl tuto řeč jeho obhájce. Ustanovení § 217 se uplatní i v řízení před samosoudcem, který, jak vyplývá z povahy věci, nekoná závěrečnou poradu, ale může postupovat podobně jako senát“* (PÚRY, František. § 217 [Poslední slovo]. In: ŠÁMAL, Pavel a kol. Trestní řád. 7. vydání. Praha: C. H. Beck, 2013, s. 2705.). Toto právo obžalovaného je přitom **promítnutím jeho ústavního práva na obhajobu.**

73. Svévolným postupem soudu prvního stupně, který obžalovanému přednes posledního slova neumožnil, tak došlo i v tomto ohledu k podstatnému zásahu do ústavně zaručených práv obžalovaného. Napadené rozhodnutí je proto potřeba zrušit.

Důkaz: *- protokol o hlavním líčení ze dne 9. 6. 2022, který je součástí spisu*

IV.

Materiální vady napadeného rozhodnutí

74. Druhou skupinou vad napadeného rozhodnutí jsou vady materiální. Jejich výsledkem je pak to, že soud prvního stupně dospěl na základě provedeného dokazování k nesprávným závěrům a z nich plynoucímu závěru o vině obžalovaného.

B&S JUDr. Bc. Stanislav Bruncko, Ph.D., advokát
Mgr. Michael Straka, advokát
Plotní 332/73, 602 00 Brno
WWW.BRUNCKO-STRAKA.CZ

75. Ačkoliv totiž soud prvního stupně provedl rozsáhlé dokazování, neprovedl stěžejní dokazování, které bylo skutečně potřeba provést. I přesto, že je otázka věrohodnosti poškozené zcela klíčová pro posouzení jednak toho, zda vůbec k žalovanému skutku došlo a jednak jeho následků, soud se jí vůbec nezabýval. Stejně tak se nezabýval tím, co skutečně ví Ondřej Gába, syn obžalovaného a poškozené. Jakési několik let staré dokumenty nebo názory přitom oporou pro neprovedení stěžejního důkazu mohou být skutečně jen těžko. Soud prvního stupně také nesprávně automaticky přistupoval k ústavnímu znaleckému posudku jako k listinnému důkazu, aniž by pro to byly obhajitelné důvody.

IV. 1 Nedostatečné zkoumání věrohodnosti poškozené

76. Žalovaný skutek by se jistě dal označit za jeden z těch, které se odehrály tzv. za zavřenými dveřmi. Měly mu být přítomny jen děti, a to ještě ne všechny. Děti však vyslechnuty nebyly, resp. soud k informacím vytěženým z výslechu Ondřeje Gáby nepřihlédl *(viz níže)*. Popis průběhu skutku tedy prakticky zcela závisí na popisu udaném obžalovaným a poškozenou. Soud se v tomto případě zcela ztotožnil s popisem, který udala poškozená.

77. Doc. Šmucler během svého výslechu krom jiného uvedl, že *„otázka zhmoždění kloubu vycházela z nějakého **klinického zhodnocení na základě výpovědi poškozené**, ale je to záležitost, která je poměrně odborně složitá a **pokud ten pacient ví, jak má vypovídat, tak není možné objektivizovat ten stav zcela**. Takže to je na tom asi to nejsložitější a kolem toho se ta druhá část, jestli tam došlo nebo nedošlo k nějakému trvalému poškození, nebo dočasnému poškození čelistního kloubu, točí, a **je spíše v rovině anamnestické, to znamená v rovině výpovědi toho dotyčného člověka**“ (viz protokol z hlavního líčení ze dne 28. 3. 2022, který je součástí spisu, str. 2).*

78. Věrohodnost poškozené je proto klíčová pro zjištění průběhu incidentu i jeho následků. Jinými slovy naplnění všech znaků skutkové podstaty přečinu ublížení na zdraví se v daném případě točí téměř výhradně okolo věrohodnosti poškozené. V okamžiku určení nesprávné diagnózy a přistoupení k fixaci čelisti totiž odpadla možnost ověřit obtíže udávané poškozenou a rozlišit obtíže údajně způsobené obžalovaným od těch, které s sebou přinesla nepotřebná fixace čelisti (bolest, omezené otevírání úst, nutnost rehabilitace apod.).

79. Bylo by tedy namístě, aby soud v tomto případě **zjistil věrohodnost poškozené poněkud kvalifikovaněji** než pouhým porovnáním její výpovědi s výpověďmi jejího nejbližšího příbuzenstva, které má informace prakticky výhradně od ní. V dnešní době je již standardem i v jiných případech týkajících se kriminality odehrávající se tzv. za zavřenými dveřmi, např. při domácím násilí, že věrohodnost poškozených se zkoumá prostřednictvím znaleckého posudku. Znalec, typicky z oboru zdravotnictví, odvětví psychologie, specializace klinická psychologie, zkoumá na základě anamnestického rozhovoru, **testových metod a porovnání jednotlivých výpovědí poškozené**, obecnou a specifickou věrohodnost poškozené. Své závěry pak formuluje mj. na podkladě případné zjištěné motivace poškozeného lhát.

B&S
JUDr. Bc. Stanislav Bruncko, Ph.D., advokát
Mgr. Michael Straka, advokát
Plotní 332/73, 602 00 Brno
WWW.BRUNCKO-STRAKA.CZ

80. Existují totiž důvodné pochybnosti o věrohodnosti poškozené. Ty spočívají v několika jejích zásadních tvrzeních, která se postupně během hlavního líčení ukázala jako zcela nepravdivá. V prvé řadě jde o zlomeninu čelistního kloubu. Je otázkou, proč poškozená několik let trvala na tom, že měla zlomenou čelist, ačkoliv pokud někdo musel vědět, že tomu tak nebylo, byla to ona. Poškozená také hovoří o několika tvrdých úderech pěstí do jejího obličeje i nosu, ačkoliv znalci hovoří o dvou či o třech spíše slabších úderech otevřenou dlaní. Její zranění ale zdaleka neodpovídala zraněním způsobeným tvrdými opakovanými údery pěstí stokilového muže. Dále poškozená lhala o nevěře, o které obžalovaný opakovaně mluvil. Ještě dávno během nadepsaného řízení totiž poškozená lhala, když tvrdila, že s panem Romanem Molkem nemá poměr, přičemž v tomto ohledu stejně tak lhali její matka, její sestra i svědek Huvar *(viz příloha č. 1 – sdělení OSPOD ze dne 6. 10. 2022 – kopie, kde je uvedeno, že matka bydlí „se synem Nicolasem, nar. 31. 7. 2022, který se narodil ze vztahu s panem Molkem“)*. Poškozená navíc volala svědku Huvarovi dle svých slov ještě z bytu, ale už mu oznámila, že jí obžalovaný zlomil čelist *(viz výše)*. To přitom bylo v době dávno před stanovením oné prokleté diagnózy, tedy dávno před tím, než něco takového poškozená mohla vůbec tušit.

81. Je tedy otázkou, jakou motivaci měla poškozená v tomto ohledu lhát a zda se tato její motivace nějak projevuje na její věrohodnosti.

82. Oproti tomu je potřeba zdůraznit, že věrohodnost obžalovaného rozhodně takové trhliny nevykazuje. Ať už si soud nebo státní zástupce o jeho obhajobě myslí cokoliv, byl to právě obžalovaný, kdo po celou dobu trvání tohoto řízení setrvale upozorňoval na to, že nemohlo dojít ke zlomenině čelisti poškozené. Nebýt jeho neutuchající aktivity v tomto směru, čelil by stále ještě vážnějšímu křivému obvinění, než čelí nyní. To obžalovaný označoval za důvod hádky s poškozenou její nevěru a z toho plynoucí jeho právní kroky. Označoval přitom i Romana Molka jako toho, se kterým jej poškozená měla po dlouhou dobu podvádět. Teprve po 5 letech nyní konečně vyšlo najevo, že i v tomto ohledu mluvil obžalovaný po celou dobu pravdu. Mluvil také pravdu o zraněních, která utržil, která jsou zaznamenána fotografiemi, které na rozdíl od zranění poškozené pořídil přímo policejní orgán *(viz fotografie zranění obžalovaného pořízené policejním orgánem, které jsou součástí spisu)*. Nelhal ani v otázce rozbitého notebooku, který jeho zaměstnavateli zničila během incidentu poškozená. V neposlední řadě se také potvrdila jeho tvrzení o tom, že poškozená mohla po incidentu normálně mluvit, neměla čelist nakřivo apod. *(viz výše)*. Soud prvního stupně tedy bez bližšího zkoumání upřednostnil výpověď poškozené před výpovědí obžalovaného.

83. Bez kvalifikovaného zkoumání věrohodnosti poškozené je odsuzující rozsudek v řízení, které stojí a padá na informacích udávaných poškozenou, postaven na vodě. Je tedy zřejmé, že soud prvního stupně neprovedl dokazování v potřebném rozsahu, neboť neobjasnil jednu z podstatných skutečností pro rozhodnutí ve věci.

Důkazy: *- protokol z hlavního líčení ze dne 28. 3. 2022, který je součástí spisu*

1. sdělení OSPOD ze dne 6. 10. 2022 – kopie

B&S JUDr. Bc. Stanislav Bruncko, Ph.D., advokát
Mgr. Michael Straka, advokát
Plotní 332/73, 602 00 Brno
WWW.BRUNCKO-STRAKA.CZ

- fotografie zranění obžalovaného pořízené policejním orgánem, které jsou součástí spisu

IV. 2. Neprovedení výslechu Ondřeje Gáby

84. Jak je patrné i z napadeného rozhodnutí, jediným, kdo byl krom účastníků řízení přítomen předmětnému incidentu, byl syn poškozené a obžalovaného, Ondřej Gába. Ten byl v té době nezletilý. Jak sám soud prvního stupně uvádí v rozsudku, Ondřej Gába ohledně předmětného incidentu vypovídal před správním orgánem, a to poměrně nedlouho po incidentu. Jeho výpověď se přitom shodovala s tím, co uváděl otec *(viz protokol o ústním jednání před správním orgánem ze dne 18. 2. 2019, který je součástí spisu)*.

85. Soud prvního stupně však k výpovědi Ondřeje Gáby nepřihlížel a zamítl návrh obžalovaného na jeho výslech. Svůj postup přitom odůvodnil tím, že výpověď Ondřeje Gáby je tendenční, neboť je Ondřej Gába do situace vtažen obžalovaným a jeho vnímání situace a názor jsou tím ovlivněny. Svůj postoj soud opřel o znalecký posudek PhDr. Mrkvicové ze dne 16. 3. 2018, který krom jiného hodnotí obžalovaného, Ondřeje Gábu a jejich vztah.

86. Na výše popsaném postupu soudu by nebylo nic špatného. Tedy snad pokud by vlivem laxního přístupu soudu **od incidentu neuplynulo více než 5 let, od výpovědi tehdy nezletilého Ondřeje Gáby před správním orgánem 3 roky a 8 měsíců** a od podání obžaloby více než 4 roky. Tehdy třináctiletý Ondřej Gába je **dnes již dospělý muž**, který mnoho situací, které ve svém životě vzhledem k rozpadu manželství jeho rodičů zažil, vnímá jinak než jako dítě. Soud prvního stupně tedy **nemůže vědět, jestli je Ondřej Gába ještě po 5 letech od incidentu ovlivněný svým otcem**, pokud jím tedy ovlivněný někdy byl. Nemůže tedy vědět, jestli je jeho výpověď tendenční, protože má k dispozici téměř 4 roky starou výpověď třináctiletého kluka, nikoliv dospělého Ondřeje Gáby, který jako třináctiletý byl svědkem projednávaného skutku. Závěry o věrohodnosti svědka rozhodně **nelze opírat o znalecký posudek, který byl vypracován v době, kdy byl svědek dítě.**

87. Soud prvního stupně tedy vzhledem k času uplynutému od incidentu a k tomu, že Ondřej Gába je od té doby téměř o polovinu starší, měl Ondřeje Gábu vyslechnout. Teprve na základě jeho výslechu po porovnání jeho výpovědi s ostatními důkazy obsaženými ve spise měl soud hodnotit jeho věrohodnost, a tedy případnou tendenčnost jeho výpovědi. Pak samozřejmě po srozumitelném, logickém a přezkoumatelném odůvodnění mohl Ondřeje Gábu prohlásit za nevěrohodného a k jeho výslechu nepřihlížet.

88. Jak obžalovaný uvedl již výše, je si dobře vědom zásady volného hodnocení důkazů. Postup soudu prvního stupně však není projevem zásady volného hodnocení důkazů, ale pošlapáním zásady vyhledávání důkazů ve prospěch i v neprospěch obžalovaného alibisticky opřeným o starý posudek. Dovedeno *ad absurdum* by to znamenalo, že Ondřej Gába nebude moct podat svědeckou výpověď ve věci týkajících se jeho rodičů nikdy, ani např za 10 let, protože o něm ve třinácti letech napsala znalkyně, že inklinuje k otci. Takto však postupovat rozhodně nelze.

B&S JUDr. Bc. Stanislav Bruncko, Ph.D., advokát
Mgr. Michael Straka, advokát
Plotní 332/73, 602 00 Brno
WWW.BRUNCKO-STRAKA.CZ

89. Soud prvního stupně tedy pochybil, když předem označil jediného svědka incidentu za nevěrohodného, aniž by k tomu měl jakékoliv aktuální podklady. Neprovedl tedy dokazování v potřebném rozsahu a o správnosti skutkových závěrů napadeného rozhodnutí tedy panují důvodné pochybnosti. Napadené rozhodnutí je proto potřeba zrušit.

Důkaz: *- protokol o ústním jednání před správním orgánem ze dne 18. 2. 2019, který je součástí spisu*

IV. 3. Nesprávný postup vůči ústavnímu znaleckému posudku

90. Z napadeného rozhodnutí je dále patrné, že soud prvního stupně zaujmul nesprávný postoj vůči ústavnímu znaleckému posudku. Měl vůči němu výhrady týkající se zdrojů, ze kterých znalci ústavu čerpali, dále znalecké doložky a dále data vyhotovení OPG snímku v digitální podobě poškozené *(viz výše)*. Měl tedy pochybnosti o jeho kvalitě a nepřistupoval k němu proto jako ke znaleckému posudku ústavu, ale jako k „obyčejnému" listinnému důkazu. Takový procesní postup však nemá oporu v zákonu.

91. Pokud měl soud pochybnosti o tom, z čeho znalecký ústav při zpracování posudku vycházel, s jakým OPG snímkem v digitální podobě pracoval apod., měl se tyto pochybnosti pokusit rozptýlit. Proto ostatně obžalovaný prostřednictvím svého obhájce opakovaně navrhoval, nechť je soudem vyslechnut některý ze zpracovatelů ústavního znaleckého posudku, který by se k některým palčivým otázkám nepochybně erudovaně vyjádřil.

92. Bez takového pokusu o rozptýlení pochybností je postup nalézacího soudu v podobě procesního snížení kvality důkazu pošlapáním práv obhajoby. Soud prvního stupně totiž měl možnost pokusit se pochybnosti rozptýlit, tuto možnost navrhoval sám obžalovaný, dokonce tomu věnoval poměrně hodně prostoru v rámci své obhajoby. Měl tedy vyslechnout některého ze zpracovatelů posudku, a pokud by ani takto nebylo vysvětleno, z jakých zdrojů znalecký ústav čerpal, s jakým OPG snímkem v digitální podobě pracoval apod., potom teprve mohl řádně odůvodněně zvolit postup, který zvolil. Soud však bez řádného zdůvodnění této možnosti nevyužil. Namísto toho zcela amatérsky argumentuje v neprospěch ústavního znaleckého posudku a bez potřebných podkladů se snaží zpochybnit odbornost posudku, jehož odbornost však vysoce převyšuje kvalifikaci nalézacího soudu.

93. Takový postup soudu opět není projevem zásady voleného hodnocení důkazů, ale projevem čistokrevné libovůle.

IV. 4. Neprovedení důkazu odborným vyjádřením MUDr. Fargaše

94. Soud prvního stupně krom jiného dále neprovedl důkaz odborným vyjádřením MUDr. Fargaše ze dne ze dne 16. 5. 2019. Důvodem má být skutečnost, že provedení takového důkazu by bylo nadbytečné a takový důkaz nemá šanci důkazní situaci zvrátit. To ale není pravda.

B&S JUDr. Bc. Stanislav Bruncko, Ph.D., advokát
Mgr. Michael Straka, advokát
Plotní 332/73, 602 00 Brno
WWW.BRUNCKO-STRAKA.CZ

95. Ve svém odborném vyjádření se totiž MUDr. Fargaš podrobně zabývá fotografiemi zranění, která dle svých slov sama poškozená pořídila v rozmezí několika dní po incidentu. Vyjadřuje se v něm k charakteru hematomů a k možným nebo spíše nemožným datům a příčinám jejich vzniku. Zpochybňuje přitom, že by se mělo jednat o úchopové hematomy, a že by měly všechny vzniknout už 22. 9. 2017, čímž zpochybňuje i průběh incidentu, který přednáší poškozená *(viz odborné vyjádření MUDr. Fargaše, které je součástí spisu).*

96. Zdaleka tedy nejde o důkaz, který by nemohl důkazní situaci zvrátit nebo ji alespoň významně zpochybnit, když rozporuje tvrzení poškozené o tom, jak a kdy tato přišla ke zraněním, která zmiňuje. Takový důkaz tedy není možné přejít prostým konstatováním jeho nadbytečnosti, když tímto způsobem soud vědomě přejde rozpory, které odborné vyjádření MUDr. Fargaše ve vztahu k výslechu poškozené vyvolává.

97. Správný postup soudu prvního stupně tedy měl spočívat v tom, že měl provést důkaz odborným vyjádřením MUDr. Fargaše a teprve poté měl hodnotit jeho vypovídající hodnotu a důležitost či nadbytečnost. Bez takového přezkoumatelného hodnocení jde u takto důležitého důkazu o další projev libovůle nalézacího soudu v procesu dokazování.

Důkaz: *- odborné vyjádření MUDr. Fargaše, které je součástí spisu*

V.

Shrnutí a návrh rozhodnutí

98. Je tedy zřejmé, že soud prvního stupně podstatně porušil ustanovení trestního řádu mající zabezpečit objasnění věci a práva obhajoby. Je také zřejmé, že napadené rozhodnutí vykazuje vady, zejména nejasnost a neúplnost skutkových zjištění, a že o těchto skutkových zjištění panují pochybnosti, neboť soud neprovedl dokazování v potřebném rozsahu.

99. Obžalovaný proto navrhuje, **nechť je napadené rozhodnutí pro důvody uvedené v § 258 odst. 1 písm. a), b) a c) zrušeno**. Vzhledem k množství nedostatků, které rozsudek soudu prvního stupně vykazuje, bohužel nelze než navrhovat, **aby odvolací soud vrátil věc soudu prvního stupně**. Dokazováním, které je potřeba provést, by totiž odvolací soud rozsáhle nahrazoval činnost soudu prvního stupně, což není přípustné. Odvolací soud navíc nemůže dát obžalovanému poslední slovo za soud prvního stupně, neboť i před odvolacím soudem má obžalovaný právo posledního slova. Právo, které mu tak bylo upřeno, může být obžalovanému vynahrazeno pouze nalézacím soudem.

Ing. Marek Gába,

zastoupen Mgr. Michaelem Strakou,

obhájcem v plné moci

B&S JUDr. Bc. Stanislav Bruncko, Ph.D., advokát
Mgr. Michael Straka, advokát
Plotní 332/73, 602 00 Brno
WWW.BRUNCKO-STRAKA.CZ